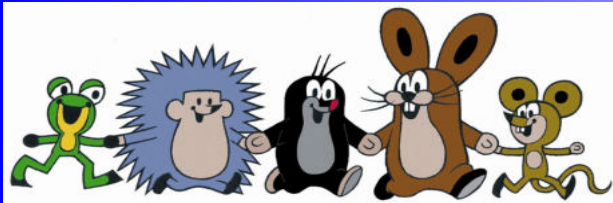

19. KVĚTNA

1. TŘÍDA

písanka 16

Handwriting practice sheet for the letter 'K'. It features a red vertical bar on the left and several rows of handwriting lines. The first row shows a large 'K' with stroke order arrows and numbers. The second row shows two 'K's with stroke order arrows. The third row shows two 'K's with stroke order arrows. The fourth row shows a solid 'K'. The fifth row shows the name 'Kája' written in cursive. The sixth row shows the name 'Kamil' written in cursive. The seventh row shows the name 'Krakonoš' written in cursive. The eighth row shows a solid 'K' followed by the name 'Klára Králová' written in cursive. The ninth row shows the name 'Klára Králová' written in blue cursive.

čítanka str. 24

Kouzelný les

Václav Čtvrtek
**Jak Křemílek a Vochemůrka
 měli hodiny s jednou ručičkou**

Na pasece stála pařezová chaloupka. V chaloupce byla světnice a v té světnici spali dva mužíčkové.

Ten, co byl přikrytý červenobíle pruhovanou peřinou, se jmenoval Křemílek. A tomu pod modrobíle pruhovanou peřinou říkali Vochemůrka.

Anebo se to dá povědět i jinak.

Křemílek byl spíš hubený a Vochemůrka spíš tlustý. Anebo se to dá říct ještě jinak. Zkrátka, jak kdo chce, ale nikdy stejně.

Ve světnici tikaly hodiny, měly jen jednu ručičku a na číselníku bylo kolem dokola napsáno JARO – LÉTO – PODZIM – ZIMA.

Když ručička došla k jaru, posadil se Křemílek na posteli a povídá:

„Vochemůrko, vstávej.“

„Ještě se mi nechce,“ zívá si Vochemůrka.

Křemílek vyskočil z postele a zotvíral okenice.

„Venku už je jaro,“ povídá.

„A kdo za to může?“ zabručel Vochemůrka a ukázal na hodiny s jednou ručičkou: „Můžou za to tyhle hodiny!“

„Tak už vstávej,“ řekl Křemílek.

„Až se protáhnu,“ zívá si Vochemůrka a začal se protahovat a protahoval se, až vrazil loktem do hodin s jednou ručičkou.

Ručička se zakymácela a ve světnici se rychle za sebou vystřídaly jaro, léto, podzim a zima. Taky venku na pasece hned svítilo sluníčko, hned hřměla bouřka a foukal vítr a padal sníh.

- ✓ ve světnici, mužíčkové, červenobíle, pruhovanou, Křemílek, pod modrobíle, Vochemůrka, protahoval se, hřměla

* Čím se od sebe liší Křemílek a Vochemůrka?
 * Které máme nyní roční období?

24

čítanka str. 25

„Ty nešiko,“ povídá Křemílek.

Vtom se udělal tak silný mráz, že se ručička na hodinách zadrhla. Křemílek včas skočil do postele pod peřinu. Vochemůrka nestačil a dostal rýmu. Kýchl jako z brokovnice a povídá:

„Za všechno můžou hodiny s jednou ručičkou.“

Popadl je a vyhodil oknem do sněhu.

„A co jestli se rozbily?“ lekl se Křemílek. „To by pak na světě byla pořád zima.“

Vochemůrka na to chtěl něco říct, ale znovu na něho přišlo takové kýchnutí, až ho to odrazilo k peci mezi polínka.

Křemílek vyběhl z chaloupky. Hodiny pod oknem nenašel. Vede odtud ve sněhu stezička, jak se ze zlosti odkutálely do lesa.

- ✓ z brokovnice, za všechno, odkutálely se

* Ve kterém ročním období se hodiny zastavily?
 * Vyhledej větu, podle které to poznáš.

25

d.cv. - čítanka str. 26

Křemílek jde zasněženým lesem, tiše volá hodiny a jemně je vábí:
 „Tiktak, tiktak, tiktak.“
 Vtom se mu hodiny s jednou ručičkou ozvaly odněkud shora:
 „Tiktak.“
 A on tam vysoko na větvi sedí výr Ouško, drží hodiny v pařátkách
 a dívá se na ně jako na svou nejmilejší sovu.
 „Hned mi je přines dolů!“ křikl Křemílek.
 „Ty jsi dole, já jsem výš,“ zahuhlal výr.
 „Neumíš s tím zacházet!“ volá nahoru do větvi Křemílek.
 „A kdo umí?“ zahuhlal výr Ouško.
 „A co když to půjde na světě pozpátku?“ lekl se Křemílek.
 Výr Ouško zatočil ručičkou u hodin a zahuhlal:
 „Tak to nepůjde dopředu.“

A udělal rychle za sebou zimu, podzim, léto a jaro. A znova. Zimu,
 podzim, léto a jaro.
 Sníh vylétl zpátky do oblak, loňské listí se vzneslo ze země na stromy,
 chvíli se zelenalo a pak se vrátilo zpátky do pupenů.

Ptáci létali ocáskem dopředu, jsou z nich holátka a zavřelo se za nimi
 vajíčko. Sluníčko běželo pozpátku po nebi.
 „Nedáš si říct,“ povídá výrovi Křemílek.
 „Nedám,“ zahuhlal výr Ouško.
 A tak si Křemílek došel do chaloupky pro
 Vochoomůrku a namířil ho nosem na výra.
 Vochoomůrka chvíli táhl vzduch a třikrát
 kýchl jako z brokovnice. Výr Ouško pustil
 hodiny, Křemílek s Vochoomůrkou je odnesli
 domů do světnice a pověsili zpátky na zeď,
 aby se už nepletlo páté přes deváté.

Z knihy Pohádkový rok, upraveno
 ilustrace Zdeněk Smetana

✓ nejmilejší, do světnice, zpátky, nepletlo se, přes deváté

- * Vyhledej, co se dělo pozpátku.
- * Plet(a) jsi někdy páté přes deváté? • Vyprávěj o tom.

kontr. d.cv. - písanka 12

Seřaď správně věty v pohádce.
 Potom je postupně přepiš.

Na pomoc přišla i myška.

Řepa vyrostla.

Babička a děda zasadili řepu.

Společně pak řepu vytáhli.

Tahá děda, babka, pes i kočka.

Táhnou, ale nevytáhnou.

d.cv. - s. dom.

19. květen

Přiřaď k sobě správné části vět a věty napiš:

Učitel
Hasič
Krejčí
Holič

hasí plameny.
učí žáky.
holí pánům vousy.
šije šaty.